

УДК 343.14+340.1+342.5+7

Кириченко Олександр Анатолійович –

*доктор юридичних наук, професор,
завідувач кафедри права факультету економіки і права,
Міжнародного класичного університету імені Пилипа Орлика*

Oleksandr A. Kirichenko –

*Doctor of Juridical Sciences, Professor,
Head of the Department of Law,
Faculty of Economics and Law
Pylyp Orlyk International Classical University
(2 Kotelnikova Street, Mykolaiv, 54003, Ukraine)
alankir23@ukr.net <https://orcid.org/0000-0002-8748-6431>*

Бідей Олександр Миколайович –

*кандидат юридичних наук, доцент,
доцент кафедри права факультету економіки і права,
Міжнародного класичного університету імені Пилипа Орлика*

Oleksandr M. Bidei –

*Candidate of Juridical Sciences, Associate Professor,
Associate Professor of the Department of Law,
Faculty of Economics and Law
Pylyp Orlyk International Classical University
(2 Kotelnikova Street, Nikolayev, Ukraine, 54003)
bideialexander57@gmail.com <https://orcid.org/0000-0003-0895-6023>*

Бідей Ірина Олександрівна –

*здобувачка другого (магістерського) рівня вищої освіти
факультету економіки і права,
Міжнародного класичного університету імені Пилипа Орлика*

Iryna O. Bidei –

*Seeker for Master's Degree,
Faculty of Economics and Law
Pylyp Orlyk International Classical University
(2 Kotelnikova Street, Mykolaiv, 54003, Ukraine)*

Наукова школа юриспруденції професора Аланкіра: зародження, становлення, досягнення і перспективи розвитку

Акцентовано увагу на тому, що наукова школа юриспруденції професора Аланкіра існує в супереч дуже активному цинічному псевдонауковому спротиву почала зароджуватися понад двадцяти років тому, а найбільш активно понад десяти років тому. Підкреслено, що на цей час представниками даної наукової школи юриспруденції розроблено понад 250 новітніх доктрин і концепцій юриспруденції та інноваційних підходів, що у сукупності складають належну доктринальну, проектну законодавчу та іншу прикладну основу для становлення України та будь-якої іншої держави світу в якості правової держави. Запропоновано юридичній науковій спільноті перейти до широкої коректної наукової дискусії з метою розробки на підставі інноваційних досягнень цієї наукової школи юриспруденції загально визнаних варіантів вирішення відповідних проблем юридичної науки та юридичної освіти, а також правотворчої, правозастосовчої та антиделіктної практики.

Ключові слова: *новітні доктрини і концепції та інноваційні положення юриспруденції, становлення України та будь-якої іншої держави світу в якості правової держави, правовий статус (права, свободи, обов'язки, інтереси) соціосуб'єктів.*

O.A. Kirichenko, O.M. Bidei, I.O. Bidei The Professor Alankir Scientific School of Jurisprudence: the Germination, Formation, Achievements and Prospects of Development

Attention is focused on the fact, that the Professor Alankir Scientific School of Jurisprudence began to emerge more than twenty years ago, and most actively more than ten years ago and exists and is fruitfully developing in opposition to very active cynical pseudo-scientific opposition.

It is emphasized, that at this time representatives of this scientific school of jurisprudence have developed more than 250 of the newest doctrines and concepts of the jurisprudence and innovative approaches, which together form the appropriate doctrinal, project legislative and other applied basis for the establishment of Ukraine and any other state of the world as a state of law.

For the fastest and real achievement of the specified goal, it is necessary to fundamentally reform the institution of the state president and the prosecutor's office into a kind of supervisory hyperbranch of state power for the implementation and provision, together with the system, of fundamentally improved existing and new antidelictual authorities, first of all, the court (with constitutional, anticriminal, administrative, labor, de-facto and de-jure property and contract chambers of the Supreme and regional courts and relevant specializations of judges of local courts), the publictoura, advocacy, investigativetoura, ordistatura, experttoura, executivetoura etc. supervision of consistent, accurate and uniform compliance by all subjects of power and any representative of the state's population of statutes and other legal acts in the context of the proper fulfillment of the state's basic constitutional duty.

At the same time, the essence of fulfilling this duty of the state should consist in the most effective, rational and qualitative knowledge, recognition and ensuring the realization of the legal status (rights, freedoms, obligations, interests) of all social entities of the state, operational prevention of violations of the given legal status of the specified socio-subjects and in carrying out each of the stages of overcoming such offenses with the aim of restoring the violated right, freedom, duty and/or interest of a certain socio-subjects through compensation for losses (damage, lost benefits), other restoration of the violated legal status of the socio-subjects and in the inevitable attraction of the person guilty of such a violation to the appropriate type and nature and appropriate degree of severity of juridical responsibility.

It is proposed, that the domestic and foreign juridical scientific community to move to a broad and correct scientific discussion with the aim of developing, on the basis of the innovative achievements of this scientific school of jurisprudence, generally recognized options for solving the relevant problems of juridical science and juridical education, as well as law-making, law-enforcement and antidelictual practice in any country of the world.

Keywords: *the newest doctrines and concepts of the jurisprudence and innovative provisions of jurisprudence, the establishment of Ukraine and any other country in the world as a state of law, the legal status (rights, freedoms, obligations, interests) of the socio-subjects.*

Постановка проблеми. Вже понад двадцяти років [12; 13; 14; 15; та ін.], а найбільш широко – понад десяти років [16; 17; 18; та ін.], існує і в супереч дуже активного цинічного

псевдонаукового спротиву [18, с. 847-862; 23, с. 2044-2065; 24, с. 2085-2608; та ін.] надто результативно діє наукова школа юриспруденції професора Аланкіра¹ [3; 30; 31; та ін.],

¹ Для довідки: Аланкір - науковий псевдонім доктора юридичних наук професора Олександра Анатолійовича Кириченка (збірне слово від перших літер його імені, по батькові та прізвища), стисла бібліографічна довідка про якого зводиться до наступного. Народився О.А. Кириченко 2 березня 1958 р. у м. Бахмач Чернігівської області, УРСР. У 1984 р. закінчив із дипломом з відзнакою юридичний факультет Київського державного університету імені Тараса Шевченка, де у 1992

р. захистив дисертацію на здобуття кандидата, а у 1996 р. у Національній юридичній академії України імені Ярослава Мудрого – доктора юридичних наук, розробивши основи криміналіста мікрооб'єктології. Працював старшим слідчим прокуратури на початку м. Краснодона Ворошиловградської (Луганської) області, а згодом і прокуратури м. Дніпропетровська. З 1992 р. обіймав науково-педагогічні посади в різних вітчизняних юридичних вищих навчальних закладах. В даний час

представниками якої розроблено понад 250 новітніх доктрин, концепцій та інших інноваційних підходів, що отримали досить велику наукову апробацію у вигляді доповідей та повідомлень на 369 наукових конгресах, форумах, симпозиумах, конференціях, круглих столах та інших подібних наукових заходах [26, с. 2445-2533].

Вказані інноваційні досягнення даної наукової школи юриспруденції у сукупності створюють надто потужну доктринальну, проектну законодавчу та іншу прикладну основу для становлення будь-якої держави світу та України як правової, що для нашої держави імперативне вимагають робити положення ст. 1, ч. 1 ст. 8 та ін. Конституції України у частині проголошення її як правової, визнання і дії в нашій державі принципу верховенства права та ін. [28], а також Національної програми правової освіти населення у контексті обов'язку кожного представника населення держави набувати і протягом життя удосконалювати належну базисну чи супутню юридичну освіту [32].

Реальний же статус будь-якої держави світу як правової та фактичну безумовну дію в ній принципу верховенства права може забезпечити впровадження власне названих інноваційних досягнень представників наукової школи юриспруденції професора Аланкіра з метою, перш за все, докорінного реформування сутності функцій інституту президента держави та органів прокуратури як його правої руки, а також появи низки нових або кардинального вдосконалення сутності і вичерпного переліку функцій практично усієї системи антиделіктних органів, насамперед, публічної, адвокатури, слідчотури, ординатури, експертотури і виконавчотури, з тим щоб перетворити інститут президента держави та органи прокуратури на своєрідну наглядову гіпергілку державної влади, а всі інші антиделіктні органи на їх надійних помічників щодо здійснення вказаного нагляду за точним, одноманітним і неухильним дотриманням законів та інших правових актів з боку представників усіх інших гілок державної влади (правотворчої, правозастосовчої, антиделіктної) та всіх інших суб'єктів владних повноважень та всіх інших соціосуб'єктів, а як

наслідок, і за найбільш ефективним, раціональним та якісним виконанням суб'єктами владних повноважень базисного конституційного обов'язку держави за пізнанням, визнанням, забезпеченням правового статусу всіх співвітчизників, оперативним попередженням порушення їх правового статусу та максимально можливого його відновлення та за неухильним притягненням винних у цих порушеннях до відповідного виду, характеру і ступеня тяжкості юридичної відповідальності [20, с. 60; 21, с. 10; 22, с. 53; 26, с. 163-164].

Аналіз останніх досліджень і публікацій. Узагальнені відомості про інноваційні досягнення і стислі відомості кожного з представників наукової школи юриспруденції професора Аланкіра були опубліковані у 2018 р. відомим київським видавництвом у книзі «Правова еліта України» [30]. Аналогічні відомості та численні інноваційні підходи представників наукової школи юриспруденції професора Аланкіра викладені систематизовано в чисельних монографіях, підручниках і навчальних і навчально-методичних посібниках, що видані в якості додатків до електронного реферативно-наукового журналу «Судово-психологічна експертиза. Застосування поліграфа та спеціальних знань у юридичній практиці» [20; 21; 22; 23; 24; 25; 26; 31; 34; та ін.].

Про колосальний інтерес до розроблених вказаною науковою школою юриспруденції нових доктрин, концепцій та інших інноваційних підходів свідчить їх систематичне тиражування за численними Інтернет-адресами та сайтами. Наприклад, одна з перших найгрунтовніших систематизованих презентацій у вигляді гіперповіді «Кириченко А.А. Около двухсот лучших доктрин и концепций юриспруденции научной школы профессора Аланкира (приглашение к дискуссии): научный гипердоклад / А.А. Кириченко, В.Д. Басай, Е.В. Кириленко, С.А. Кириченко, Т.А. Коросташова, Ю.А. Ланцедова, Ю.Д. Ткач, А.С. Тунтула, В.С. Шаповалова. 57 544 слова. 186 с.», представлений 18-19 жовтня 2013 р. у рамках Четвертого Пермського міжнародного конгресу вчених-юристів (Російська Федерація)

працює завідувачем кафедри права факультету економіки та права ПВНЗ «Міжнародний класичний університет імені Пилипа Орлика» [26, с. 2536].

[17], яка протягом 2013-2014 рр. була розтиражована невідомими зацікавленими особами за більш ніж 150 Інтернет-адресами, в т.ч. та рекламними, і веб-сайтам [26, с. 2269-2274].

Однією з останніх найбільш фундаментальних систематизованих наукових апробацій нових доктрин та концепцій юриспруденції цієї школи було здійснено в межах публікації збірника наукових статей за результатами проведення Міжнародної науково.-практичної конференції «Перші Миколаївські юридичні дискусії», проведеної 18 травня 2016 р. спільно кафедрою правознавства Миколаївського національного університету імені В.О. Сухомлинського, Донецьким юридичним інститутом МВС України та Миколаївським науково-дослідним експертно-криміналістичним центром МВС України, в якому було передбачено окремий фундаментальний розділ «Презентація найкращих новітніх доктрин та концепцій юриспруденції наукової школи професора Аланкіра : запрошення до дискусії» [3, с. 4-266].

Дана публікація завантажена Anna (Анною) Politova (Політовою) Donetsk Law Institute of Ministry of Internal Affairs of Ukraine Faculty Member на веб-сайті Academia.edu (Академії), який використовується представниками Гарвардського, Оксфордського та інших 15,760 університетів; та на якому станом на 2 серпня 2024 р. 14:18 вже є 171 цитування окремих інноваційних положень останніх публікацій представників наукової школи юриспруденції професора Аланкіра, виставлених на нині заблокованій сторінці «Правосуддя/Правосуддя» в соціальній мережі Facebook, у публікаціях з 55 мільйонів статей, книг, тез тощо в Академії і в Інтернеті, що використовуються на цих платформах представниками вказаних університетів світу [35].

Невирішені раніше проблеми.

Незважаючи на викладені обставини успішної діяльності наукової школи юриспруденції професора Аланкіра офіційне інноваційні досягнення даної наукової школи юриспруденції на протязі всього часу її існування відверто ігноруються псевдонауковою спільнотою, понад двадцятьма прикладів чого О.А. Кириченко

детально виклав у низці публікацій [18, с. 847-862; 23, с. 2044-2065; 24, с. 2085-2608; та ін.].

Зародився такий спротив ще з часів захисту О.А. Кириченком першого варіанту докторської дисертації «Основы судебной микрологии» [10; 18, с. 847; 23, с. 2044; 24, с. 2085; та ін.], коли В.Г. Гончаренко та М.Я. Сегай дану дисертацію цинічно зняли із захисту **в процесі вже самого її захисту** в порушення п. 32 Порядку присудження вчених ступенів та присвоєння вчених звань України [33] і, що не менш важливо, попри позиції як 19-ти членів спеціалізованої ради, так і інших опонентів, що направили на дисертацію та її автореферат позитивні відгуки, а саме : офіційних опонентів докторів юридичних наук, професорів М.М. Михеєнка Г.А. Матусовського і В.Г. Лукашевича та провідної організації слідчого управління Генеральної прокуратури України, професора Юридичного інституту Санкт-Петербурзької недержавної освітньої установи доктора юридичних наук професора О.І. Бастрикіна, завідувача кафедри кримінального процесу та криміналістики Юридичного інституту Одеського державного університету кандидата юридичних наук доцента В.В. Тищенка, завідувача кафедри правознавства гуманітарного факультету Східноукраїнського держуніверситету член-кореспондента Академії правових наук України доктора юридичних наук професора Л.І. Лазор, завідувача кафедри кримінального процесу та правосуддя юридичного факультету Запорізького державного університету доктора юридичних наук професора Т.П. Кудлай, головного наукового співробітника Київського науково-дослідного інституту судової експертизи доктора юридичних наук І.Я. Фрідмана, заступника начальника лабораторії судово-трасологічних і балістичних досліджень Харківського науково-дослідного інституту судової експертизи кандидата юридичних наук О.М. Мотіна, начальника Криміналістичного центру МВС України М.Г. Наливайка, президента Дніпропетровської міської асоціації адвокатів кандидата юридичних наук О.В. Грузда, начальника кафедри криміналістики Української академії внутрішніх справ кандидата юридичних наук доцента П.Д. Біленчука; начальника кафедри криміналістики Харківського університету внутрішніх справ кандидата

юридичних наук доцента В.І. Гаєнка; старшого викладача кафедри криміналістики Інституту підготовки кадрів Служби безпеки України кандидата юридичних наук В.П. Чепульченка; прокурора-криміналіста Генеральної прокуратури України старшого радника юстиції В.Г. Хомчука; начальника циклу кримінального процесу та криміналістики Дніпропетровського училища міліції В.С. Соколовського і прокурора-криміналіста прокуратури Дніпропетровської області О.Ф. Щербака. коли негативних відгуків офіційно не надходило [18, с. 847; 23, с. 2044-2045; 24, с. 2085-2086; та ін.].

Аналогічно внаслідок особливої кримінальної активності перших офіційних опонентів С.Г. Стеценка та Я.В. Лазора, і навіть цілої плеяди інших, переважно «тіньових псевдовчених», після належної розсилки авторефератів дисертацій було цинічно знято із захисту перший варіант кандидатської дисертації Є.В. Кириленка «Теоретичні та інші передумови реформування адміністративного права та процесу» [4], а також другий варіант його кандидатської дисертації «Можливості удосконалення адміністративного права» [5], на які надійшли позитивні відгуки другого офіційного опонента Андрія Олександровича Галай, а також по 9 позитивних відгуків на кожний з варіантів авторефератів цієї дисертації, коли негативних відгуків на обидва варіанта автореферату дисертації офіційно не надходило [18, с. 847-848; 23, с. 2045; 24, с. 2086].

Після цього О.А. Кириченко був вимушений відмовитися здійснювати надалі керівництво даним дисертаційним дослідженням у напрямку перетворення його по суті із дійсно докторського наукового дослідження на «традиційну кандидатську дисертацію», фактично – псевдонаукову словесну діарею, що врешті-решт став робити Я.В. Лазор, під керівництвом якого тим паче з'явилося та було офіційно розіслано за однаковою назвою ще два варіанти авторефератів [6; 7] зі знаттям із захисту кожного з них та вже із традиційним захистом фактично п'ятого варіанту даної дисертації також з тією ж самою назвою [18, с. 847-848; 23, с. 2045-2046; 24, с. 2086-2087], де вже від первинних інноваційних підходів Є.В. Кириленка вже майже нічого не залишилося.

Мали місце й чисельні випадки відмови в публікації наукових статей чи тез доповідей представників наукової школи юриспруденції професора Аланкіра, що були направлені у ті чи інші рецензовані фахові наукові видання чи на різного роду наукові конгреси, форуми і конференції, з яких доцільно вказати лише відмову в публікації 14 наукових статей і тез доповідей, що охоплювали основні новітні доктрини і концепції вже оприлюднених декількох варіацій наукових гіпердоповідей даної наукової школи [16; 17; 18; та ін.], на XIV-у Щорічну міжнародну науково-практичну конференцію «Конституціоналізм и правовая система России : итоги и перспективы», і що була проведена 26-27.11.2013 р. Російською академією юридичних наук, юридичним факультетом Московського державного університету ім. М.В. Ломоносова та Московським державним юридичним університетом ім. О.Є. Кутафіна [18, с. 857; 23, с. 2052-2053; 24, с. 2093-2904]. При цьому об'єднана редакція видавничої групи «Юрист», яка здійснювала інформаційну підтримку вказаної конференції і організацію рекомендації кращих тез доповідей для публікації у рецензованому фаховому науковому журналі РАЮН, спочатку високо оцінила актуальність та науковий рівень усіх без винятку вказаних наукових статей та тез доповідей, а згодом повідомила про відмову в їх публікації за **нібито відсутністю в них наукової новизни !!!!!**, за винятком однієї із наукових статей [18, с. 857; 23, с. 2053; 24, с. 2904], що пізніше дійсно вийшла друком у даному журналі [19]. Але згодом О.А. Кириченко випадково потрапив на публікацію ще деяких із направлених наукових статей [8; 27], що свідчить про наявність поміж організаторів даної та не виключно й інших конференцій та наукових видань і деяких прихильників інноваційних здобутків наукової школи юриспруденції професора Аланкіра.

На підтвердження такого роду спротиву діяльності даної наукової школи юриспруденції до цього часу доцільно привести приклад із недавнім проведенням Восьмого всесвітнього форуму «Медіація і право» що був організований спільно Українською академією медіації в рамках Проекту ЄС «CONSENT», Проектом ЄС «Право-Justice» та за підтримки американського народу, наданої через Агентство США з

міжнародного розвитку (USAID) в рамках Програми «Справедливість для всіх» і проходив он-лайн на платформі Zoom Workplace app 24-27 липня 2024 р. за участю понад 340 представників з різних країн світу. О.А. Кириченко, бажаючи стисло обґрунтувати неконституційність та юридичну некомпетентність медіації як однієї з нікчемних форм подолання правопорушень [26, с. 157-164], в процесі панельних дискусій «Еволюція медіації: сучасні тренди та нові перспективи», єдиний зі сторонніх учасників у встановленому порядку підняв руку, але президент Української академії медіації Луїза Романадзе запропонувала спікерам провести дискусію між собою і відкинула пропозицію однієї із спікерок підключити до дискусії О.А. Кириченка, якому була надана можливість лише висловити своє бачення дискусійних питань у чаті, що нібито після проведення форуму буде оцінене відповідними спікерами та оприлюднене в матеріалах форуму [26, с. 157-158].

А тому популяризація складу, досягнень та інших найбільш важливих характеристик наукової школи юриспруденції професора Аланкіра з кожним роком набуває все більшої актуальності у контексті максимально широкої апробації і впровадження інновацій даної школи юриспруденції у частині, перш за все, становлення України та будь-якої іншої країни світу як власне правової.

Метою статті є популяризація складу, досягнень та інших найбільш важливих характеристик наукової школи юриспруденції професора Аланкіра з тим, щоб започаткувати на основі чисельних інноваційних здобутків даної наукової школи юриспруденції широку наукову дискусію з розробки загально визнаних варіантів вирішення відповідних проблем і, перш за все, фактичного становлення України та будь-якої іншої країни світу як власне правової.

Викладення основного матеріалу. Засновником та постійним керівником наукової школи юриспруденції професора Аланкіра є Кириченко Олександр Анатолійович доктор юридичних наук, професор, наукова спеціальність 12.00.09 – кримінальний процес та криміналістика; судова експертиза. Наукова школа юриспруденції професора Аланкіра почала формуватись в Україні з моменту захисту О.А. Кириченком у 1992 р. кандидатської

дисертації, в якій вже було представлено низку інноваційних підходів по роботі з мікрооб'єктологічними відомостями та їх джерелами, зокрема, класифікацію мікрооб'єктів: а) за характером зв'язку їх із подією злочину – на мікросліди та мікроутворення; б) за джерелом (засобом) реалізації їх доказового значення – на мікроречові та мікроматеріальні докази; в) за розмірними характеристиками, що визначають специфіку роботи з ними, – на парамікрооб'єкти, ультрамікрооб'єкти та субмікрооб'єкти; г) за характером їх зв'язку зі слідоутворюючим об'єктом – на мікросубстанції та мікротраси; та д) за сукупністю властивостей, що визначають їх видову відмінність, – на мікротіла, мікрочастки, мікроречовини, мікрровключення, мікровідбитки, мікровідображення, мікродеталі та мікросполучення; та ін. [9, с. 14]; що набуло подальшого розвитку в офіційних першому і другому варіанті його докторської дисертації «Основы судебной микрологии» [10, с. 7 та ін.] та «Основы криминалистической микрологии» [11, с. 13 та ін.].

Але фактично наукова школа юриспруденції професора Аланкіра почала формуватися і розвиватися понад двадцять років тому [12; 13; 14; 15; та ін.] і у наступному поступово зміцнювалася в міру розробки її представниками в рамках дисертаційних та поточних наукових досліджень тих чи інших новітніх доктрин, концепцій та інших інноваційних підходів в юриспруденції, що було узагальнено у вигляді достатньо об'ємних наукових гіпердоповідей [3, с. 4-266; 16; 17; 18; та ін.], достатньо широко презентуючи свої інноваційні досягнення не лише в Україні, а й закордоном [8; 17; 19; 20; 21; 22; 23; 27; 29; та ін.].

Найбільш результативним у цьому відношенні виявився засновник та постійний керівник наукової школи юриспруденції професора Аланкіра **О.А. Кириченко, який має 1039 публікацій**, у т.ч. 56 монографій та наукових гіпердоповідей, 4 одноосібних підручника, 387 навчальних, практичних і методичних посібників та інших розробок, 86 наукових статей, що опубліковані у вітчизняних фахових наукових виданнях (категорії В та С, в яких можуть бути представлені результати дисертаційних досліджень), 63 наукові статті і тези доповідей – у зарубіжних рецензованих та

інших виданнях, у т.ч. та у виданнях країн ЄС; 271 теза доповідей на конференціях та інших подібних наукових заходах, опублікованих в українських виданнях; 8 авторських свідоцтв; та ін. [26, с. 2535].

Ю.О. Ланцедова є автором 470 публікацій, у т.ч. 29 монографій та наукових гіпердоповідей, 104 підручника, навчальних, практичних та методичних посібника і розробки, 1 наукова стаття у співавторстві, опублікована у переліку видань, встановлених АК МОН України (категорії A Web of Science); 66 наукових статей, опублікованих у вітчизняних фахових наукових виданнях (категорії B і C, в яких можуть бути представлені результати дисертаційних досліджень); 50 наукових статей та тез доповідей – у зарубіжних рецензованих та інших виданнях, у т.ч. і у виданнях країн ЄС та у міжнародних наукометричних базах даних; 145 тез доповідей на конференціях та інших подібних наукових заходах, опублікованих в українських виданнях; 5 авторських свідоцтв; та ін. [26, с. 2535].

О.С. Тунтула має 520 публікацій, у т.ч. 27 монографій та наукових гіпердоповідей, 147 навчальних, практичних та методичних посібників та розробок, 44 наукові статті – у вітчизняних фахових виданнях (в яких можуть бути представлені результати дисертаційних досліджень), 37 наукових статей та тез доповідей, опублікованих у зарубіжних рецензованих та інших виданнях, у т.ч. у виданнях країн ЄС; 161 теза доповідей на конференціях та інших подібних наукових заходах, опублікованих в українських виданнях; 9 авторських свідоцтв; і т.д. [26, с. 2535-2536].

Ю.Д. Ткач автор 157 публікацій, у т.ч. 23 монографій та наукових гіпердоповідей, 40 навчальних, практичних та методичних посібників та розробок, 23 наукові статті – у вітчизняних фахових виданнях (в яких можуть бути представлені результати дисертаційних досліджень); 47 тез доповідей на конференціях, опублікованих в інших українських виданнях [26, с. 2536].

І.В. Бондаренко оприлюднила 592 продукти авторського права, з яких **55 наукових та навчальних публікацій**, у т.ч. 1 одноосібна та 3 у співавторстві монографії; 1 одноосібна та 6 у співавторстві навчальних посібників; 1 наукова стаття, опублікована одноосібно у переліку фахових видань,

встановленому АК МОН України (категорії B та C); 6 наукових статей, опублікованих у співавторстві у переліку фахових видань, встановленому АК МОН України (категорії B та C); 2 наукові статті, опубліковані одноосібно у виданнях країн ЄС та інших зарубіжних країн; 5 наукових статей, опублікованих у співавторстві у виданнях країн ЄС та інших країн; 2 наукові статті, оприлюднені одноосібно в інших українських виданнях; 2 наукові статті, оприлюднені у співавторстві в інших українських виданнях; 12 тез доповідей на науково-практичних конференціях та ін., опублікованих одноосібно в інших українських виданнях; 13 тез доповідей на конференціях, опублікованих у співавторстві в інших українських виданнях; 56 та 483 відеорепортажів та інших медіапродуктів [26, с. 2536]; та ін.

Стислий виклад сутності власне інноваційних досягнень кожного з представників наукової школи юриспруденції професора Аланкіра краще за все представити таким чином.

Олександр Анатолійович Кириченко розробив та послідовно розвиває особисто або у співавторстві з іншими представниками даної наукової школи юриспруденції наступні новітні доктрини, концепції та інше інноваційне розуміння :

- трьох базисних юридичних значень (властивостей) права як одного із способів дистанційного нормативного управління волею соціосуб'єктів, однією з базисних категорій правового статусу (прав, свобод, обов'язків, інтересів) соціосуб'єктів (фізичних та юридичних осіб, держави, міждержавних утворень) та як сумативної категорії, що поєднує все розроблене в державі правове регулювання [26, с. 2538];

- базисних завдань юриспруденції щодо розробки та застосування найбільш ефективного, раціонального та якісного правового регулювання необхідних сторін суспільного життя та засобів подолання правопорушень;

- базисних об'єктів юриспруденції у вигляді права та засобів подолання правопорушень;

- базисних напрямів юридичної діяльності у вигляді правотворчої (законотворчої; підзаконотворчої), правозастосовчої, антиделіктної, юриднаукової та юридосвітянської діяльності;

- суду як єдиного антиделіктного органу у вигляді Верховного суду України, а також іншої держави світу, з Конституційною, Антикримінальною, Адміністративною, Трудовою, Де-факто майново-договірною та Де-юре майново-договірною судовими палатами, що дублюються на рівні обласного суду та відображеними у відповідній спеціалізації суддів місцевих судів;

- безкоштовної та доступної одинадцятирівневої юридичної освіти та її навчального забезпечення [26, с. 2538];

- п'яти ступенів неприпустимості погіршення правового статусу соціосуб'єктів: перший ступінь абсолютної неприпустимості погіршення змісту та/або обсягу тих проявів правового статусу людини, які належать до категорії найвищих соціальних цінностей; другий ступінь відносної неприпустимості за звичайних обставин погіршення змісту та/або обсягу правового статусу соціосуб'єктів; третій ступінь допустимості лише виняткового і лише тимчасового погіршення змісту та/або обсягу тих проявів правового статусу соціосуб'єктів, які не належать до категорії найвищих соціальних цінностей; четвертий ступінь абсолютної неприпустимості зворотної дії погіршення змісту та/або обсягу правового статусу соціосуб'єктів; п'ятий ступінь абсолютної неприпустимості погіршення змісту та/або обсягу правового статусу соціосуб'єктів порівняно з відповідними правовідносинами за правовим актом вищої юридичної сили [26, с. 2538-2539];

- Конституційного (замість Конституції України та конституційних або органічних законів), Адміністративного та Трудового судочинства України та Кодексу конституційного (замість Регламенту Конституційного суду України та Кодексу адміністративного судочинства), адміністративного (замість КпАП України), трудового, ординічного, виправно-трудоного та виконавчого судочинства України, а також будь-якої іншої держави світу [26, с. 2539];

- редакції статті Конституційного кодексу України, а також будь-якої іншої держави світу, про сутність кожної з базисних категорій правового статусу соціосуб'єктів (фізичних та юридичних осіб, держави та міждержавних утворень): права, свободи, обов'язки та інтереси;

- неконституційності та юридичної некомпетентності медіації як однієї з нікчемних форм подолання правопорушень [26, с. 2539]; і т.п.

Юлія Олександрівна Ланцедова, доцент кафедри кримінального права та процесу юридичного факультету Національного авіаційного університету, кандидат юридичних наук, доцент, обґрунтувала та послідовно розвиває інноваційне розуміння:

- класифікацію юридичних наук на підставі їхніх базисних основних гіперзавдань та за іншими підставами [26, с. 2539];

- базисних юридичних властивостей (необхідність, достатність, гуманність, професійність, збалансованість) прямого та делегованого державного примусу з подолання антисоціальної девіантної поведінки фізичних осіб, базисні причини такої поведінки та базисні сфери делегування та меж здійснення державного примусу [26, с. 2539-2540];

- сутності основних та додаткових базисних юридичних властивостей доказів в антикримінальному та у всіх інших видах судочинства [26, с. 2540];

- сутності, послідовності та інших закономірностей роботи з різними джерелами антиделіктних відомостей;

- інноваційний принцип законності, згідно з яким недопустимість доказів є результатом остаточної оцінки, в т.ч. перевірки, головним суб'єктом такого роду відомостей на основі його внутрішнього переконання, а не базисною основною юридичною властивістю доказу, отримання яких у будь-якому виді судочинства з порушенням порядку має нести за відсутності обставин, що виключають антисоціальність такого порушення, відповідного виду та ступеня суворості юридичну відповідальність винної особи, та не є підставою для недопустимості цього доказу, якщо таке порушення не призвело до втрати в контексті вказаного внутрішнього переконання головного суб'єкта судочинства в такій мірі значимості та/чи достовірності та/або доброякісності цих відомостей, що здатне досягти необхідного рівня об'єктивної істини, що встановлюється за допомогою цього доказу [24, с. 2540];

- докорінного перетворення існуючого власне кримінального провадження в антикримінальне судочинство шляхом реалізації

інноваційних положень щодо усунення явної асиметрії повноважень сторони обвинувачення та захисту в частині ліквідації незаперечних переваг у цьому відношенні сторони захисту (виключення слідчого та керівника органу досудового слідства з числа осіб, які належать до сторони обвинувачення; відмови від так званої змагальності судочинства та заміни даного принципу на принцип встановлення у справі об'єктивної істини та правильного його вирішення тільки на цій основі; призначення у справі кількох обвинувачів та захисників на підставі лише складності та обсягу справи, а не матеріального становища особи, яку вони представляють; рівної юридичної відповідальності свідка, потерпілого та особи, яка переслідується, в частині антикримінальної відповідальності за відмову від дачі показань і за дачу завідомо неправдивих показань; відмови від принципу тлумачення сумнівів на користь переслідуваної особи із заміною на доктрину причетної особи та нейтрального вироку; відмови від інституту непрофесійних суддів у вигляді присяжних або народних засідателів; скасування вимог КПК України щодо неприпустимості погіршення положення обвинуваченого, внаслідок чого порушується правовий статус потерпілого; неприпустимість обрання суддями колишніх обвинувачів та захисників; та ін.) [24, с. 2540-2541];

- класифікацію антиделіктних та інших експертиз за базисною основою дослідження та інших підстав, у т.ч. інноваційну сутність та детальну класифікацію криміналістичних експертиз [26, с. 2541]; та ін.

Олександра Сергіївна Тунтула, заступник завідувача кафедри цивільного і кримінального права та процесу юридичного факультету Чорноморського національного університету ім. Петра Могили, кандидат юридичних наук, доцент, розробила інноваційне розуміння :

- сутності та перспектив розвитку кожної з гіпергруп та інших груп та окремих юридичних наук;

- ступеневого сутнісного видового поділ об'єктивних (трас : відбитків, діагностичних та ситуаційних відображень; субстанцій : речовин, предметів, пристроїв, механізмів, приладів, тіла та трупів живих істот; об'єктивних документів), суб'єктивних (особистісних джерел;

суб'єктивних документів) та змішаних джерел антиделіктних відомостей [26, с. 2541];

- наділення прокуратури природними функціями щодо здійснення нагляду за точним, одноманітним і неухильним виконанням законів будь-якими соціосуб'єктами із передачею існуючої функції здійснення процесуального керівництва слідством начальникам слідчих підрозділів слідчотури, а обвинувачення або іншої обвинувальної чи представницької участі в будь-якому з видів судочинства публічнотури; докорінним реформуванням адвокатури, яка, як і публічнотура, повинні діяти на основі принципу єдиноначальності, мати по два підрозділи відповідно до обвинувачення та захисту та іншої юридичної допомоги потерпілій та переслідуваній особі в будь-якому з видів судочинства, коли отримання їх співробітниками матеріальних вигод від клієнтів має кваліфікуватися як хабар чи побори або інше корупційне кримінальне правопорушення [26, с. 2541-2542];

- аналогічного корінного реформування або появи нових антиделіктних органів у вигляді ордиатури, експертнотури та виконавчотури, які аналогічно повинні діяти на основі принципу єдиноначальності по всьому спектру відповідно до ордистичної, експертної та виконавчої діяльності, в останньому випадку - у контексті заходів карально-виховної юридичної відповідальності, що пов'язані і не пов'язані з позбавленням волі [26, с. 2542]; та ін.

Віктор Давидович Басай (01.01.1947–14.11.2021), доктор юридичних наук, професор, заслужений юрист України, розробив наукові засади :

- криміналістичної та юридичної одорології [26, с. 2542];

- структури Одорологічного центру, що об'єднує департаменти лабораторних (звичайної комісійної одорологічної експертизи, діагностичної комісійної одорологічної експертизи) та позалабораторних одорологічних досліджень (у вигляді переслідування слідами запаху людини або тварини, пошуку за запахом тіла живої людини або її трупа під завалами чи іншими завалами; наркотиків та прирівняних до них речовин, вибухових речовин та пристроїв, окремих контрабандних товарів, у т.ч. зброї, тощо) та інших пов'язаних з ними кіносологічних напрямків (патрулювання криміногенних

громадських місць, конвоювання ув'язнених та інших осіб, охорона спеціальних державних та інших важливих об'єктів, охорона державного кордону на контрольно-пропускних пунктах та на «зеленому» державному кордоні та ін.) [26, с. 2542-2543];

- функцій та кваліфікаційних вимог щодо першого та другого експерта-одоролога, експерта-кіносолога та всіх інших співробітників одорологічної лабораторії [26, с. 2543];

- методики звичайної та діагностичної комісійної одорологічної експертизи у складі першого та другого експерта-одоролога та експерта-кіносолога;

- класифікацію одорологічних об'єктів;

- методики збирання слідів та отримання зразків запаху людини та інших об'єктів;

- поповерхову план-схему типової одорологічної лабораторії у складі експертної зали. одоротеки, препаратурської, ветполіклініки, кімнати лаборанта-одоролога, навчального класу, сховища, кабінет експертів, маніпуляційної, канцелярії, мийки тощо; [26, с. 2543]; та ін.

Євген Володимирович Кириленко, керівник спеціалізованої екологічної прокуратури Миколаївської обласної прокуратури, радник юстиції, який розробив інноваційне розуміння ступеневого сутнісного видового поділу правопорушень на :

- кримінальні правопорушення чи макроправопорушення з подальшим їх видовим поділом на злочини, паразлочини, квазізлочини, параквазізлочини, паранещасні випадки та нещасні випадки;

- мініправопорушення, різновидами яких є адміністративні, дисциплінарні, де-факто майново-договірні та де-юре майново-договірні правопорушення із подальшим видовим поділом кожного з них на проступки, парাপроступки, квазіпроступки, параквазіпроступки, параказуси та казуси [26, с. 2543].

Сергій Анатолійович Кириченко, слідчий територіального управління Державного бюро розслідування, що базується у місті Полтава Полтавської області, кандидат юридичних наук, підполковник ДБР, запропонував і послідовно розвиває :

- сутність, структуру та видовий поділ юридичної відповідальності на позитивну та негативну конституційну (супутню,

відновлювальну), антикримінальну (карально-виховну : покарання, парапокарання, квазіпокарання, параквазіпокарання; супутню; відновлювальну), адміністративну (тут і далі такі ж структурні види юридичної відповідальності взагалі та карально-виховної у тому числі). дисциплінарну, де-факто майново-договірну та де-юре майново-договірну відповідальність [26, с. 2544]; та ін.

Юрій Дмитрович Ткач, старший викладач кафедри цивільного та кримінального права та процесу юридичного факультету Чорноморського національного університету ім. Петра Могили (м. Миколаїв, Миколаївська область), кандидат юридичних наук, розробив наукові основи :

- криміналістики та ордистики як антиделіктних неправових методичних юридичних наук;

- систему їх теоретичних вчень, базисних та спеціальних часткових вчень;

- детальну класифікацію криміналістичних методів;

- сутність індивідуальної та групової ідентифікації; групофікації; класифікаційного, діагностичного та ситуаційного дослідження та встановлення загального джерела походження [26, с. 2544]; та ін.

Вікторія Сергіївна Шаповалова, прокурор відділу ювенальної юстиції прокуратури Миколаївської області, молодший радник юстиції, кандидат юридичних наук, розробила :

- основи зброєделіктики як базисного вчення криміналістики;

- системно-структурну будову та змістовно-тематичне наповнення цього базисного часткового вчення криміналістики;

- класифікацію засобів скоєння правопорушень на зброю, знаряддя та явища природи, у т.ч. діяння диких тварин, що знаходяться у нерегульованих людиною умовах (зоокуточки, зоопарки, заповідні зони та інші місцевості);

- базисні ознаки і класифікацію кримінальної механічної, вогнепальної та вибухової зброї та їх антиделіктних слідів [26, с. 2545]; та ін.

Інна Вадимівна Бондаренко – бакалавр зі спеціальності 061 «Журналістика» із дипломом з відзнакою «круглої відмінниці», розробила

основи інноваційної сутності, видового поділу, співвідношення, процедури і меж легітимного оприлюднення та доктринальної, проектною законодавчої, навчальної та іншої прикладної значимості завідомо достовірних відомостей, незавідомо достовірних відомостей, завідомо недостовірних відомостей та незавідомо недостовірних відомостей в юридичному, журналістському чи іншому масмедійному доказуванні або в будь-якої публічної дискусії [26, с. 2546].

Любов Сергіївна Березовенко, помічник ректора Одеського державного університету внутрішніх справ з гендерних питань, викладач кафедри теорії та історії держави і права даного університету, яка в розвиток позиції О.С. Тунтули [34, с. 8] працює над розвитком інноваційного розуміння сутнісного видового поділу гендерправопорушень із поділом на сексуальні (єрпесексуальні, нан-єрпесексуальні, полісексуальні) правопорушення, гендерпредикатні діяння, гендервіктимні діяння та гендерзловживання, а також низки інших інноваційних категорій гендерної парадигми [26, с. 2546].

Представники наукової школи юриспруденції професора Аланкіра розробили і послідовно розвивають й багато інших новітніх доктрин і концепцій та інноваційних положень юриспруденції, навіть стисло висвітлити всі з яких у дійсній науковій публікації не дозволяє їхній обсяг, але які достатньо повно викладені та обґрунтовані у низці наукових гіпердоповідей та монографічних досліджень [3, с. 4-266; 16; 17; 18; 20; 21; 22; 23; 24; 25; 26; 34; та ін.].

Висновки. Розроблені представниками наукової школи юриспруденції професора Аланкіра вказані та інші новітні доктрини, концепції та інші інноваційні підходи, на відміну від існуючих традиційних підходів² у сукупності створюють надійну доктринальну, проекту законодавчу та іншу прикладну основу для перетворення української та будь-якої іншої

держави світу у власне правову. Для найскорішого і реального досягнення вказаної мети треба докорінне реформувати інститут президента держави та органи прокуратури у своєрідну наглядову гіпертілку державної влади зі здійснення та забезпечення разом із системою принципово удосконаленими існуючими і новими антиделіктними органами, перш за все, судом (із конституційною, антикримінальною, адміністративною, трудовою, де-факто і де-юре майново-договірною палатами Верховного та обласних судів і відповідних спеціалізацій суддів місцевих судів), публічнотурою, адвокатурою, слідчотурою, ордістатурою, експертнотурою, виконавчотурою та ін.,³ нагляду за неухильним, точним та одноманітним дотриманням всіма суб'єктами владних повноважень та будь-яким представником населення держави законів та інших правових актів у контексті належного виконання базисного конституційного обов'язку держави. При цьому сутність виконання даного обов'язку держави має полягати у найбільш ефективному, раціональному та якісному пізнанні, визнанні і забезпеченні реалізації правового статусу (прав, свобод, обов'язків, інтересів) всіх соціосуб'єктів (фізичних і юридичних осіб, держави і міждержавних утворень) держави, оперативному попередженні порушень даного правового статусу вказаних соціосуб'єктів та у проведенні кожної зі стадій подолання такого роду правопорушень з метою відновлення порушеного права, свободи, обов'язку та/або інтересу певного соціосуб'єкта шляхом відшкодування збитків (шкоди, втраченої вигоди), іншого відновлення порушеного правового статусу соціосуб'єкта та у неминучому притягненні особи, винної у такому порушенні, до відповідного виду і характеру та належного ступеня суворості юридичної відповідальності [20, с. 60; 21, с. 10; 19, с. 9; 20, с. 53; 24, с. 2546-2547].

При цьому розроблені О.А. Кириченком та іншими представниками наукової школи юриспруденції професора Аланкіра новітні

² Що практично будуються і принципово не виходять за межі напрацьованих ще у Стародавній римській державі (Imperium Romanum) і кодифіковані пізніше у вигляді Дигестів Юстиніана [1].

³ Кожний з названих, в т.ч. безумовно й адвокатура, і всі без винятку інші антиделіктні органи мають діяти на основі принципу єдиноначальності та отримання заробітної плати та інших матеріальних та інших благ лише від держави.

Порушення названих і, особливо, останнього з підходів у вигляді хабара, поборів та інших такого роду діянь має тягти за собою, перш за все, антикримінальну відповідальність, як правило, у вигляді смертної кари [26, с. 2547], що, навіть значно суворіше, вже неодноразово було в історії, згідно хоча б відомостей з картини Герарда Давида «Суд Камбіса» або «Здирання шкіри з продажного судді» [2].

доктрини і концепції та інноваційні положення не претендують на завершеність і складають лише надійну доктринальну, проекту законодавчу та іншу прикладу основу для становлення будь-якої держави світу як правової, з приводу чого треба не продовжувати розглянутий цинічний спротив інноваційним досягненням даної наукової школи юриспруденції, а доцільно започаткувати максимально широку коректну наукову дискусію з приводу розробки на основі цих інноваційних

підходів загальноновизнаних варіантів вирішення відповідних проблем юридичної науки і освіти та правотворчої, а також правозастосовчої та антиделіктної практики в будь-якій країні світу і, головне, з метою найскорішого доктринального, законодавчого та іншого прикладного впровадження цих новітніх доктрин і концепцій та інноваційних положень наукової школи юриспруденції професора Аланкіра для реального становлення правової держави.

Список використаних джерел:

1. Дигесты Юстиниана. Книги 1-25, 46. URL: http://www.vostlit.info/Texts/Dokumenty/Byzanz/VI/520-540/Digestae_Just/.
2. Здирання шкіри з продажного судді. URL: <https://uk.wikipedia.org/wiki/%>.
3. З нагоди 20-річчя Конституції України. Anna (Анна) Politova (Политова), уголовное право. *Перші Миколаївські юридичні дискусії*. URL: <https://www.academia.edu/26851457/>.
4. Кириленко Є.В. Теоретичні та інші передумови реформування адміністративного права та процесу: автореф. дис. ... канд. юрид. наук: спец. 12.00.07 Інститут законодавства Верховної Ради України. Київ, 2012. 20 с.
5. Кириленко Є.В. Можливості удосконалення адміністративного права: автореф. дис. ... канд. юрид. наук: спец. 12.00.07. Інститут законодавства Верховної Ради України. Київ, 2013. 20 с. URL: https://revolution.allbest.ru/law/00265023_0.html#text.
6. Кириленко Є.В. Правова кваліфікація адміністративного делікту: сучасний стан і перспективи розвитку: автореф. дис. ... канд. юрид. наук: спец. 12.00.07. Інститут законодавства Верховної Ради України. Київ, 2013. 16 с.
7. Кириленко Є.В. Правова кваліфікація адміністративного делікту : сучасний стан і перспективи розвитку: автореф. дис. ... канд. юрид. наук: спец. 12.00.07. Інститут законодавства Верховної Ради України. Київ, 2013. 16 с.
8. Кириленко Е.В. Новая доктрина некоторых базисных категорий юриспруденции. *Научные труды РАЮН*. Вып. 14: в 2 т. Т. 1. Юрист. 2014. С. 101-105.
9. Кириченко А. А. Классификация микрообъектов и их значение при расследовании преступлений против личности: автореф. дисс. ... канд. юрид. наук: спец. 12.00.09. Киевский гос. ун-т им. Т. Шевченко. Киев, 1992. 20 с.
10. Кириченко А. А. Основы судебной микрологии: автореф. дисс. ... д-ра юрид. наук: спец. 12.00.09. Киевский гос. ун-т им. Т. Шевченко. Киев, 1994. 32 с.
11. Кириченко А. А. Основы криминалистической микрологии: автореф. дисс. ... д-ра юрид. наук: спец. 12.00.09. Нац. юрид. ак. Украины им. Ярослава Мудрого. Харьков, 1996. 32 с.
12. Кириченко О. А., Ткач Ю. Д. Система юридических наук в свете борьбы с имущественными преступлениями. *Актуальні проблеми діяльності ОВС по попередженню, розкриттю та розслідуванню злочинів. Ч. II. Проблеми розкриття та розслідування злочинів у сучасних умовах*: матеріали міжнар. наук.-практ. конфер., 19-20 жовтня 2000 р. Одеса: НД РВВ ОІВС, 2000. С. 207-217.
13. Кириченко О.А., Дерев'янкін С.Л. Предмет і система юридичних наук. *Актуальні проблеми діяльності ОВС по попередженню, розкриттю та розслідуванню злочинів. Частина II. Проблеми розкриття та розслідування злочинів у сучасних умовах*: матеріали міжнар. наук.-практ. конфер., 19-20 жовтня 2000 р. Одеса: НД РВВ ОІВС, 2000. С. 217-226.
14. Кириченко О.А., Басай В.Д. Деякі проблеми загальної теорії доказів. *Стан судової реформи в Україні: проблеми і перспективи*: матеріали наук.-практ. конфер., 18-19 квітня 2002 р. Київ; Харків: Юрінком Інтер, 2002. С. 90-94.

15. Кириченко О.А., Кириченко Ю.О. Система права чи юридичних наук: продовження дискусії. *Проблеми кодифікації законодавства України*: матеріали Всеукр. наук.-практ. конфер. Київ: Ін-т держави та права ім. В. М. Корецького НАН України, 2003. С. 9-12.
16. Сто десять лучших доктрин и концепций научной школы профессора Аланкира (приглашение к дискуссии): научный доклад / под науч. ред. А.А. Кириченко. 54 489 слов. Европейская научная лига юристов. Киев: ЕНЛЮ «Consensus omnium», 2013. 160 с. URL : http://consensusomnium.com/ru/reports_ru/#.
17. Около двухсот лучших доктрин и концепций юриспруденции научной школы профессора Аланкира (приглашение к дискуссии): научный гипердоклад / под науч. ред. А.А. Кириченко. URL: <https://studylib.ru/doc/89067/kirichenko-a.-a.-okolo-dvuhsot-luchshih-doktrin-i-koncersij>.
18. Гипердоклад о более двухстах пятидесяти лучших доктринах и концепциях юриспруденции научной школы профессора Аланкира: коллективная монография / под науч. ред. А.А. Кириченко. 2-е изд. Николаев: Ник. нац. ун-т им. В.А. Сухомлинского, 2015. 1008 с.
19. Кириченко А.А. Новая доктрина классификации юридических наук: предусловия, сущность, перспективное значение. *Научные труды РАЮН*. Вып. 14: в 2 т. Т. 1. Юрист. 2014. С. 106-110.
20. Кириченко О. А., Ланцедова Ю. О., Тунтула О. С. Інновації юриспруденції і законодавства в фармацевтичній діяльності: монографія. Варшава: RS Global Sp.z O.O., 2020. 97 с. URL: <https://monographs.rsglobal.pl/index.php/rsgl/catalog/book/30>.
21. Кириченко О. А., Ланцедова Ю. О., Тунтула О. С. Інновації юриспруденції та законності у сфері транспорту і транспортних технологій: монографія. Варшава: RS Global Sp.z O.O., 2021. 95 с. URL: <https://monographs.rsglobal.pl/index.php/rsgl/catalog/book/37>.
22. Кириченко О. А., Тунтула О. С., Ткач Ю. Д. Інновації юриспруденції в забезпеченні журналістської галузі права та медіабезпеки: монографія. Варшава: RS Global Sp.z O.O., 2021. 98 с. URL: <https://monographs.rsglobal.pl/index.php/rsgl/catalog/book/40>.
23. Кириченко О. А., Бондаренко І.В. Інновації юриспруденції в забезпеченні журналістської галузі права та медіабезпеки: монографія. Варшава: RS Global Sp.z O.O.; Київ: Видавець Назаров О. А., 2022. 3-тє вид. 2080 с. URL: https://drive.google.com/drive/folders/1gU8yAlerk1_-DjKwmORXcy8B3PqNMbmZ?hl=ru 2044-2065.
24. Кириченко О. А., Бондаренко І.В. Інновації юриспруденції в забезпеченні журналістської галузі права та медіабезпеки: монографія. Варшава: RS Global Sp.z O.O.; Київ: Видавець Назаров О. А., 2022. 4-тє вид. 2624 с. URL: https://drive.google.com/drive/folders/1W2kpNT2VHV_NR-TZDbORKY11B6u63DNG?hl=ru 2085-2608.
25. Кириченко О.А. Базові інноваційні досягнення юриспруденції: монографія. Київ: Видавець Назаров О. А., 2024. 2532 с. URL: <https://drive.google.com/drive/folders/1QvFmkpHX72G7JzzZj790zKTAbf0fKnUM>.
26. Кириченко О.А. Інноваційні основи Антикримінальної галузі права та судочинства: монографія. Київ: Видавець Назаров О. А., 2024. 2548 с. URL: <https://drive.google.com/drive/folders/1zM6cf7JMAu0Z9ZxikCK12yURnipVLY7p>.
27. Кириченко С.А. Сущность и перспектива развития отдельных групп юридических наук. *Научные труды РАЮН*. Вып. 14: в 2 т. Т. 1. Юрист. 2014. С. 111-116.
28. Конституція України: закон України від 28 червня 1996 р. № 254к/96-ВР. *Відомості Верховної Ради України (ВВР)*, 1996, № 30, ст. 141. URL: <http://zakon2.rada.gov.ua/laws/show/254к/96-вр>.
29. Ланцедова Ю.А. Новая доктрина конституционной ответственности. *Государственная власть и местное самоуправление*. 2014. № 1. С. 9-13. URL: <http://lawinfo.ru/catalog/6653/6882/1/>.
30. Наукова школа юриспруденції професора Аланкіра – 250 новітніх доктрин і концепцій. *Правова еліта України*. Київ: Вид-во «Логос», 2018. С. 74. URL: <http://logos-ukraine.com.ua/project/index.php?project=reu2018&load=ns25.html>.
31. Наукова школа юриспруденції професора Аланкіра – 250 новітніх доктрин і концепцій. *Судово-психологічна експертиза. Застосування поліграфа та спеціальних знань в юридичній практиці: Електронний журнал. Електронне реферативно-наукове видання*. URL: <http://expertize-journal.org.ua/profesor-kirichenko-o-a>.

32. Національна програма правової освіти населення. Затв. Указом Президента України від 18 жовтня 2001 р., № 992/2001. URL: <http://zakon5.rada.gov.ua/laws/show/992/2001>.

33. Порядок присудження наукових ступенів і присвоєння вчених звань України. Затв. Постановою Кабінету міністрів України від 20 травня 1992 р., № 257, із змінами згідно із постановою КМ України № 550 (550-95-п) від 25 липня 1995 р., втратила чинність на підставі постанови КМ України № 644 (644-97-п) від 28 червня 1997 р. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/257-92-%D0%BF#Text>.

34. Тунтула А. С. Гендерная парадигма: системное правовое исследование: монография / под ред. А.А. Кириченко. Киев: Издатель Назаров О. А., 2020. 160 с. URL: <https://expertize-journal.org.ua/profesor-ki-richenko-o-a/2435-tuntula-a-s-gendernaya-paradigma-sistemnoe-pravovoe-issledovanie-monografiya>.

35. 171 papers mention Правосуддя Правосуддя. URL: https://www.academia.edu/upgrade?feature=name_mentions&trigger=mentions-reminder-readers.

References:

1. Dyhesti Yustynyana. Knyhy 1-25, 46. URL: http://www.vostlit.info/Texts/Dokumenty/Byzanz/VI/520-540/Digestae_Just/.

2. Zdyrannia shkiry z prodazhnoho suddi. URL: <https://uk.wikipedia.org/wiki/%>.

3. Z nahody 20-richchia Konstytutsii Ukrainy. Anna (Anna) Politova (Polytova), uholovnoe pravo. Pershi Mykolaiivski yurydychni dyskusii. URL: <https://www.academia.edu/26851457/>.

4. Kyrylenko Ye.V. Teoretychni ta inshi peredumovy reformuvannya administratyvnoho prava ta protsesu: avtoref. dys. ... kand. yuryd. nauk: spets. 12.00.07 Instytut zakonodavstva Verkhovnoi Rady Ukrainy. Kyiv, 2012. 20 s.

5. Kyrylenko Ye.V. Mozhlyvosti udoskonalennia administratyvnoho prava: avtoref. dys. ... kand. yuryd. nauk: spets. 12.00.07. Instytut zakonodavstva Verkhovnoi Rady Ukrainy. Kyiv, 2013. 20 s. URL: https://revolution.allbest.ru/law/00265023_0.html#text.

6. Kyrylenko Ye.V. Pravova kvalifikatsiia administratyvnoho deliktu: suchasnyi stan i perspektyvy rozvytku: avtoref. dys. ... kand. yuryd. nauk: spets. 12.00.07. Instytut zakonodavstva Verkhovnoi Rady Ukrainy. Kyiv, 2013. 16 s.

7. Kyrylenko Ye.V. Pravova kvalifikatsiia administratyvnoho deliktu : suchasnyi stan i perspektyvy rozvytku: avtoref. dys. ... kand. yuryd. nauk: spets. 12.00.07. Instytut zakonodavstva Verkhovnoi Rady Ukrainy. Kyiv, 2013. 16 s.

8. Kyrylenko E.V. Novaia doktryna nekotorykh bazysnykh katehoryi yurysprudentsyy. *Nauchnie trudi RAIuN*. Vip. 14: v 2 t. T. 1. Yuryst. 2014. S. 101-105.

9. Kyrychenko A. A. Klassyfykatsiia mykroobektov y ykh znachenye pry rassledovanny prestupleniy protyv lychnosti: avtoref. dyss. ... kand. yuryd. nauk: spets. 12.00.09. Kyevskiyi hos. un-t ym. T. Shevchenko. Kyev, 1992. 20 s.

10. Kyrychenko A. A. Osnovi sudebnoi mykrolohyy: avtoref. dyss. ... d-ra yuryd. nauk: spets. 12.00.09. Kyevskiyi hos. un-t ym. T. Shevchenko. Kyev, 1994. 32 s.

11. Kyrychenko A. A. Osnovi krymynalystycheskoi mykrolohyy: avtoref. dyss. ... d-ra yuryd. nauk: spets. 12.00.09. Nats. yuryd. ak. Ukrainy ym. Yaroslava Mudroho. Kharkov, 1996. 32 s.

12. Kyrychenko O. A., Tkach Yu. D. Systema yurydycheskykh nauk v svete borbi s ymushchestvennyimi prestupleniyami. *Aktualni problemy diialnosti OVS po poperedzhenniu, rozkryttiu ta rozsliduvanniu zlochyniv*. Ch. II. Problemy rozkryttia ta rozsliduvannia zlochyniv u suchasnykh umovakh: materialy mizhnar. nauk.-prakt. konfer., 19-20 zhovtnia 2000 r. Odesa: ND RVV OIVS, 2000. S. 207-217.

13. Kyrychenko O.A., Derev'iankin S.L. Predmet i systema yurydychnykh nauk. *Aktualni problemy diialnosti OVS po poperedzhenniu, rozkryttiu ta rozsliduvanniu zlochyniv*. Chastyna II. Problemy rozkryttia ta rozsliduvannia zlochyniv u suchasnykh umovakh: materialy mizhnar. nauk.-prakt. konfer., 19-20 zhovtnia 2000 r. Odesa: ND RVV OIVS, 2000. S. 217-226.

14. Kyrychenko O.A., Basai V.D. Deiaki problemy zahalnoi teorii dokaziv. *Stan sudovoi reformy v Ukraini: problemy i perspektyvy*: materialy nauk.-prakt. konfer., 18-19 kvitnia 2002 r. Kyiv; Kharkiv: Yurinkom Inter, 2002. S. 90-94.

15. Kyrychenko O.A., Kyrychenko Yu.O. Systema prava chy yurydychnykh nauk: prodovzhennia diskussii. *Problemy kodyfikatsii zakonodavstva Ukrainy: materialy Vseukr. nauk.-prakt. konfer. Kyiv: In-derzhavy ta prava im. V. M. Koretskoho NAN Ukrainy, 2003. S. 9-12.*
16. Sto desiat luchshykh doktryn y kontseptsyi nauchnoi shkoli professora Alankyra (pryhlashenye k diskussyy): nauchnii doklad / pod nauch. red. A.A. Kyrychenko. 54 489 slov. Evropeiskaia nauchnaia lyha yurystov. Kyev: ENLIu “Consensus omnium”, 2013. 160 s. URL : http://consensusomnium.com/ru/reports_ru/#.
17. Okolo dvukhsot luchshykh doktryn y kontseptsyi yurysprudentsyy nauchnoi shkoli professora Alankyra (pryhlashenye k diskussyy): nauchnii hyperdoklad / pod nauch. red. A.A. Kyrychenko. URL: <https://studylib.ru/doc/89067/kirichenko-a.-a.-okolo-dvukhsot-luchshih-doktrin-i-koncepcij>.
18. Hyperdoklad o bolee dvukhstakh piatydesiaty luchshykh doktrynakh y kontseptsyiakh yurysprudentsyy nauchnoi shkoli professora Alankyra: kollektivnaia monohrafiya / pod nauch. red. A.A. Kyrychenko. 2-e yzd. Nykolaev: Nyk. nats. un-t ym. V.A. Sukhomlynskoho, 2015. 1008 s.
19. Kyrychenko A.A. Novaia doktryna klasyfykatsyy yurydycheskykh nauk: preduslovyia, sushchnost, perspektyvnoe znachenye. *Nauchnie trudi RAIuN. Vip. 14: v 2 t. T. 1. Yuryst. 2014. S. 106-110.*
20. Kyrychenko O. A., Lantsedova Yu. O., Tuntula O. S. Innovatsii yurysprudentsii i zakonodavstva v farmatsevtichnii diialnosti: monohrafiia. Varshava: RS Global Sp.z O.O., 2020. 97 s. URL: <https://monographs.rsglobal.pl/index.php/rsgl/catalog/book/30>.
21. Kyrychenko O. A., Lantsedova Yu. O., Tuntula O. S. Innovatsii yurysprudentsii ta zakonnosti u sferi transportu i transportnykh tekhnolohii: monohrafiia. Varshava: RS Global Sp.z O.O., 2021. 95 s. URL: <https://monographs.rsglobal.pl/index.php/rsgl/catalog/book/37>.
22. Kyrychenko O. A., Tuntula O. S., Tkach Yu. D. Innovatsii yurysprudentsii v zabezpechenni zhurnalistskoi haluzi prava ta mediabezpeky: monohrafiia. Varshava: RS Global Sp.z O.O., 2021. 98 s. URL: <https://monographs.rsglobal.pl/index.php/rsgl/catalog/book/40>.
23. Kyrychenko O. A., Bondarenko I.V. Innovatsii yurysprudentsii v zabezpechenni zhurnalistskoi haluzi prava ta mediabezpeky: monohrafiia. Varshava: RS Global Sp.z O.O.; Kyiv: Vydavets Nazarov O. A., 2022. 3-tie vyd. 2080 s. URL: https://drive.google.com/drive/folders/1gU8yAlerk1_-DjKwmORXcy8B3PqNMbmZ?hl=ru 2044-2065.
24. Kyrychenko O. A., Bondarenko I.V. Innovatsii yurysprudentsii v zabezpechenni zhurnalistskoi haluzi prava ta mediabezpeky: monohrafiia. Varshava: RS Global Sp.z O.O.; Kyiv: Vydavets Nazarov O. A., 2022. 4-te vyd. 2624 s. URL: https://drive.google.com/drive/folders/1W2kpNT2VHV_NR-TZDbORKY11B6u63DNG?hl=ru 2085-2608.
25. Kyrychenko O.A. Bazovi innovatsiini dosiahnennia yurysprudentsii: monohrafiia. Kyiv: Vydavets Nazarov O. A., 2024. 2532 s. URL: <https://drive.google.com/drive/folders/1QvFmkpHX72G7JzzZj790zKTAbf0fKnUM>.
26. Kyrychenko O.A. Innovatsiini osnovy Antykryminalnoi haluzi prava ta sudochynstva: monohrafiia. Kyiv: Vydavets Nazarov O. A., 2024. 2548 s. URL: <https://drive.google.com/drive/folders/1zM6cf7JMAu0Z9ZxikCK12yURnipVLY7p>.
27. Kyrychenko S.A. Sushchnost y perspektyva rozvytyia otdelnykh hrupp yurydycheskykh nauk. *Nauchnie trudi RAIuN. Vip. 14: v 2 t. T. 1. Yuryst. 2014. S. 111-116.*
28. Konstytutsiia Ukrainy: zakon Ukrainy vid 28 chervnia 1996 r. № 254k/96-VR. *Vidomosti Verkhovnoi Rady Ukrainy (VVR), 1996, № 30, st. 141.* URL: <http://zakon2.rada.gov.ua/laws/show/254k/96-vr>.
29. Lantsedova Yu.A. Novaia doktryna konstytutsyonnoi otvetstvennosti. *Hosudarstvennaia vlast y mestnoe samoupravlenye. 2014. № 1. S. 9-13.* URL: <http://lawinfo.ru/catalog/6653/6882/1/>.
30. Naukova shkola yurysprudentsii profesora Alankira – 250 novitnykh doktryn i kontseptsii. *Pravova elita Ukrainy. Kyiv: Vyd-vo “Lohos”, 2018. S. 74.* URL: <http://logos-ukraine.com.ua/project/index.php?project=peu2018&load=ns25.html>.
31. Naukova shkola yurysprudentsii profesora Alankira – 250 novitnykh doktryn i kontseptsii. *Sudovopsykholohichna ekspertyza. Zastosuvannia polihrafa ta spetsialnykh znan v yurydychnii praktytsi: Elektronnyi zhurnal. Elektronne referatyvno-naukove vydannia.* URL: <http://expertize-journal.org.ua/profesor-kirichenko-o-a>.

32. Natsionalna prohrama pravovoi osvity naselennia. Zatv. Ukazom Prezydenta Ukrainy vid 18 zhovtnia 2001 r., № 992/2001. URL: <http://zakon5.rada.gov.ua/laws/show/992/2001>.

33. Poriadok prysudzhennia naukovykh stupeniv i prysvoiennia vchenykh zvan Ukrainy. Zatv. Postanovoiu Kabinetu ministriv Ukrainy vid 20 travnia 1992 r., № 257, iz zminamy zghidno iz postanovoiu KM Ukrainy № 550 (550-95-p) vid 25 lypnia 1995 r., vtratyla chynnist na pidstavi postanovy KM Ukrainy № 644 (644-97-p) vid 28 chervnia 1997 r. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/257-92-%D0%BF#Text>.

34. Tuntula A. S. Hendernaia paradyhma: systemnoe pravovoe yssledovanye: monohrafiya / pod red. A.A. Kyrychenko. Kyev: Yzdatel Nazarov O. A., 2020. 160 s. URL: <https://expertize-journal.org.ua/profesor-kirichenko-o-a/2435-tuntula-a-s-gendernaya-paradigma-sistemnoe-pravovoe-issledovanie-monografiya>.

35. 171 papers mention Pravosuddia Pravosuddia. URL: https://www.academia.edu/upgrade?feature=name_mentions&trigger=mentions-reminder-readers.